

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΙΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΑΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς . . . » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πεντακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Διάγνωσις, πρόγνωσις καὶ θεραπεία τῆς διφθερογόνου νόσου κατὰ Μ. J. Simon ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων, ὑπὸ I. M. Θεοδορίδου (ἐν Παρισίοις). (Συνέχ.). — Περὶ περνατορραφίας, ὑπὸ Ν. Πιστη (ἐν Παρισίοις). — Περὶ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων ὑπὸ ἰγυεινῆν ἔποψιν καὶ ἰδίως τοῦ ὕδατος τῶν Ἀδαμῶν ἐν Ἀττικῇ, ὑπὸ Α. Κ. Χρηστομάνου καὶ Μ. Κατζημιχάλη. (Τέλος). — Ἱστορίαι ἀρρώστων. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Μονάχῳ). (Συνέχεια). — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ, ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΟΓΟΝΟΥ ΝΟΣΟΥ

Κατὰ Μ. J. SIMON ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων.

ὑπὸ I. M. ΘΕΟΔΩΡΙΑΟΥ (ἐν Παρισίοις).

(Συνέχεια. ἕρα σελ. 193).

Ἡ θεραπεία τῆς διφθερογόνου νόσου εἶνε ἐν συζήτῳ ἀκόμη δὲν εἰνε-
εἶδη εἰδικὸν φάρμακον κατ' αὐτῆς. Αἱ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξυμνηθεῖσαι
λατρῆς, εἴτα δὲ ἐγκαταληφθεῖσαι εἰσι πολυκρίθμοι, παρατιούμεθα δὲ
τῆς ἀποκοιμήσεως ταύτων, καθ' ἕσπον οὐδεμίαν πρακτικὴν ὠφέλειαν θά
προσγένηται ἡμῖν. Εὐθὺς ὅμως ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαῖον νομίζομεν νὰ ὑπο-
μνήσωμεν, ὅτι ὁ πρακτικὸς λατρός πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ ἰὸν τὰ ἐκδό-

ρικ, καθότι ή επιφάνεια αὐτῶν καλύπτεται ὑπὸ ψευδομεμβρανῶν.—2ον τὰς ἀφαιρέσεις αἵματος καὶ τὰ ὑδραργυροῦχα ὡς ἐξασθενοῦντα τοὺς ἀρρώστους. — 3ον τὰ ὀπιούχα ὡς τήχιστα προάγουσα τὴν τῶν δυνάμεων κατὰπτωσιν.

Ἰδού ή θεωρεῖται ἢν ὠρελίμως ἀρμόζομεν κατὰ τῆς νόσου ταύτης τοπικῶς προστρέχομεν εἰς τρία μέσα, τὰ ἐπιχρίσματα, τὰς ἐπιδροχὰς καὶ τοὺς γαργαρισμούς.

Τὰ ἐπιχρίσματα δύνανται νὰ γείνωσι μετὰ ὀποῦ λεμονίων, ὄζου, ἀπλοῦ ἢ ἀρωματικοῦ, ἢ μάλιστα μετὰ οἴνου ἐρυθροῦ καθαροῦ, οὐδόλω, ἢ ὡμεν ἀντίθετοι ἐλαφοῦς τινος δικλύτεις, ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἢ θαψίνης. Ἐνεργούμεν δ' ὡς ἐξῆς: ἐμβρέχομεν ἐν μέσῳ τῶν δικλύσεων ταύτων, καὶ ἐξ ὧν προτιμῶμεν τὴν τοῦ ὀποῦ τῶν λεμονίων, μικρὸν χρωστηρικὸν οὐχὶ πολὺ μακρόν, καὶ καθιζόμεν τὸ πάχος μέρους προσπαθούντι, νὰ ἀποσπᾶσθωμεν τὰς ψευδομεμβράνας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει οὔτε ἰσχυρῶς νὰ πιέζωμεν ὥστε νὰ ἀποδείξωμεν τὸν βλεννογόνον, ἢ προξενήσωμεν αἰμορραγίαν, ἀλλ' οὔτε ὀλιγῶς ἀντιθέτως μάλισ νὰ περιφέρωμεν τὸν χρωστηρικὰ ἐπὶ τῶν ψευδομεμβρανῶν ἀνευ πίεσεως. Ἡ χείρῃσι αὕτη ἐπιναληπτέα ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἐν κεντρῷ τῆς ἡμέρας, ἀνὰ πᾶσαν δὲ δευτέραν ὥραν κατὰ τὴν νόσον. Ἐάν ὁ ἀρρώστου εἴνε ἀρκετὰ ἠλικιωμένος, συμβοηλεύσθωμεν αὐτῷ νὰ γαργαρίζηται ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ὥραν μετ' ἐνὸς τῶν ῥεολοῦθων ὑγρῶν acide borique 4|100, borax 4|200, eau de cham medicinale, eau vinaigrée, solution de chlorate de potasse 8|100 κλπ. Συνηθέστερον ὁ πάχος εἶνε πολὺ μικρὸς τὴν ἠλικίαν, ὥστε νὰ μὴ δύνηται νὰ γαργαρίζηται, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει χρώμεθα ταῖς ἐπιδροχαῖς ταῖς ὅτι ἀρίσταις πρὸς τοῦτο λαμβάνομεν. δοχεῖον οἰοῦντι ποτε χωρητικότητος δύο λιτρῶν, ὑπερ κρεμῶμεν εἰς τὴν ταύχον ὅσον ὑψηλὰ δυνάμεθα. Ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιοῦμεν ἐπιδροχὰς μιᾶς λίτρας ἐκ τῶν ἀνω ῥηθειῶν διαλύσεων πᾶντοτε ἔχοντες ὑπ' ὄψει νὰ ὦσι θερμαί. Αἱ ἐπιδροχαὶ αὗται ἀποσμήχουσι τὰς πληγὰς καὶ καταπραΰνουσι τὸν πόνον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τάχισ. πρὸ ὅσον γενικῶς λέγεται, τοσοῦτω δ' ἀνακουφίζονται ἐκ τούτων οἱ ἀσθενεῖς, ὥστε οἱ νεκρότεροι ταύτων συνειθίζουσι καὶ ἐκτελοῦσιν αὐτοὶ οὗτοι αὐτάς.

Ἐπὶ τοῦ λαίμοῦ κατὰ τῆς ἐπωδύνου τῶν γαγγλίων ἐξοιδήσεως ἐφαρμόζομεν παχύ τι σῶμα ἐν ᾧ ἐμβέλλομεν ἰωδιούχον κάλιον ὡς διαλυτικόν. Ἡ τεφρόχρους ὀλοιρὴ συχνάκις ἐφαρμοσθεῖσα οὐδόλω, ἤνυσεν. Ἐπίσης συνειθίζομεν νὰ περιβάλλωμεν τὸν λαίμον διὰ λαίμοδέτου μετὰ βέλτης ἐνέχοντος στομάχου ἀλοιφῆς ἐξ εὐθλασίας καὶ ὑοσκυάμου.

Ἐπερὲρῆνεσαν τὴν ἐφαρμογὴν πάχου περὶ τὸν λαίμον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ταχέως ἀποθαρρύνθημεν, ἀλλως καὶ ἐκ τοῦ φόβου ἐπιπλοκῆς πνευμονικῆς, τοσοῦτον βλαβεράς ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσιν, οὐδόλω

συμβουλεύομεν τὴν χρῆσιν τοῦ πάχου, ἢν τοσοῦτον ἐν τιμῇ ἐν ἄλλοις τόποις ἔχουσι. Ἐσωτερικῶς παρέχομεν τὸν ὑπερχλωριούχον σιδήρον εἰς δόσιν τριῶν μέτρων ἐξ σταγόνων ἐν ὀλίγῳ ὕδατι, ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἢ τρίτην ὥραν, κατ' ἢν ὥραν λαμβάνουσιν οἱ ἀσθενεῖς ὑγρὴν τινὰ τροφήν. Πρέπει ὁμως νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ἵνα ἀποφύγωμεν πεπτικὰς διαταραχὰς, ὅτι τὸ φάρμακον τοῦτο ἀποσυντίθεται δι' ἐν συναφείᾳ μετὰ κοχλιαρίων ἐκ μεταλλοῦ, μετὰ τοῦ γάλλκτος, καὶ τοῦ κομμιοῦχου ὕδατος. Ἐάν ὁ μικρὸς ἀρρώστου ἐγένετο ὑπὲρ τὰ 5 ἢ 6 ἔτη, τῷ παρέχομεν τὰς σκευαίας τοῦ Copahu καὶ τοῦ Cubèbe, εἴτε τὸ extrait oleu-ésiméux de cubèbe εἰς δόσιν 4 ἢ 6 γραμμαρίων ἐν τινι ἀρωματικῷ ποτῷ· εἴτε τὴν ἐξῆς σκευαίαν κατὰ βάλους:

Cubèbe	Grm.	50.
Copahu	»	60.
Souscarbonate de fer	»	4.
Sousnitrate de Bismouth	q. s.	pour solidifier.

Ὡς πρὸς τὸ χλωρικὸν κάλιον, φημισθὲν ὡς εἰδικὸν κατὰ τῆς νόσου φάρμακον, οὐδὲν πραγματικὸν ἀποτέλεσμα ἔσχομεν. Ὅσο ἐξείρετον εἶνε τὸ φάρμακον τοῦτο κατὰ τῶν στοματικῶν παθήσεων, τοσοῦτω οὐ μόνον οὐδεμίαν ὠφέλειαν πορίζει τοῖς τοῦ λαίμοῦ νοσήμασιν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τὴν ἐξασθένησιν τῶν μικρῶν ἀρρώστων προάγει ἐν μεγάλῃ δόσει.

Πᾶσα ἔλαιος ἢ διὰ τῶν φαρμάκων ταύτων ἰατρικὴ δὲν ἀρκεῖ πρὸς καταπολέμησιν τῆς νόσου, ἀνάγκη πᾶρσιν ἀναπόδραστου, ὅπως καὶ τὸν ἰγανισμὸν ὑποδραστήζωμεν, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀσθενοῦ διατηρῶμεν, ὅταν τρεπόμεθα ἐπὶ τὴν τονωτικὴν δίκταν παρέχοντες τὸ οἰνόπνευμα ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς μορφαῖς, τὸν φλοιὸν τῆς Κίνκας, ἢ τὴν ρίζαν τοῦ Κολλόμβου, καὶ προσπαθούντες ὅταν ἐνεσσι κάλλιον νὰ διατρέφωμεν τὸν μικρὸν ἡμῶν ἀσθενῆ.

Τὸν θάλαμον τοῦ νοσηθέντος παιδὸς νὰ φυμίζωμεν ὑφ' ἔλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς. Τὴν θερμοκρασίαν ὁρεῖλομεν νὰ διατηρῶμεν μεταξὺ 15° καὶ 16°. Τὸν ἀερισμὸν ἐπίσης πλήρη καὶ ἐμμέσως διὰ θύρας κοινοῦ νοσητῆς ἐτέρῳ τινι δωματίῳ ἀνοιγομένῳ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, οὔτως ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχηται ἀμέσως εἰς τὸν θάλαμον τοῦ παιδὸς ὁ ἐξω ἀήρ. Δυνάμεθα καὶ πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ δωματίου νὰ μεταχειρίζομεθα τὸ φανκὸν ὀξύ διὰ ψεκαστήρος. Ἐσχάτως ὁ Delteil προὔτεινε τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀρρώστου ἐν ἀτμοσφαιρᾷ πλήρει ἀτμῶν τερρεβινθίνης καὶ ζωπίσης. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι κάλλιον θὰ ἦτο ἀντὶ νὰ ἀφαιρῶμεν τὸ ἄξυγόνον, νὰ περιέχωμεν τῷ ἀρρώστῳ ἄξυγόνον πρὸς σκευασμένον, διότι ὡς γνωρίζομεν ἢ δηλητηρίασις τοῦ ἀερισμοῦ τῶν νοσηθέντων ταύτων τὴν νόσον προέρχεται ἐκ τῆς ἀδυναμίας καὶ ἀνεκτικότητος ὑφ' ἧς κατέχονται τὰ

έρυθρά σωματικά του αίματος ως προς την ἀπορρόφησιν τοῦ δξυγόνου. Ἄλλὰ περὶ τούτων ὀκ κρίνωσι τὰ μεταγενέστερα πειράματα.

Μόλην ἐν τούτοις τὴν μεθοδικῶς ἐφαρμοσθεῖσαν θεραπείαν τὸ σφουη ἀναμφίβηται. Τίς ἡ πορεία ἡμῶν; Ἄμ' ὡς ἀναφηνῶσι τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἐπιπλοκῆς, ἀναπνοὴ συρίττουσα, τραχύτης φωνῆς καὶ βηχὸς, ἀμέσως προστρέχομεν πρὸς τὰ ἐμετικά, ἕτινα ἐν κατὰ τῆς διφθερογόνου κινδύνῳ σχεδὸν οὐδεμίαν τὴν χρησιμότητα προσπορίζουσιν, ἐν τούτοις ὡς ἄριστα κατὰ τοῦ σφουη ἐνδείκνυνται, ἀναγράφομεν τοῖνυ κατὰ προτίμησιν τὴν ἰππεκακουάκην καθ' ὅσον αὕτη ἔλασσον τὰς δυνάμεις καταβάλλει ἢ ἡ ἐμετικὴ τρυξ, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὴν χρῆσιν αὐτῆς δις ἢ καὶ τρίς ἀναλόγως τῶν ἐνδείξεων καὶ τῆς τοῦ παιδὸς ἀνεκτικότητος, ἐξακολουθοῦντες συνάμα καὶ τὴν ἡδὴ ὀρισθεῖσαν γενικὴν θεραπείαν. Εὐθὺς δ' ὡς ἀναφηνῶσιν ἡ δύσπνοια καὶ ἡ μεγάλη πίεσις, αἱ προλαμβάνομεν νὰ εἰπωμεν εἰς τὴν οἰκογένειαν, ὅτι ἡ τραχειοτομία ὀκ ἔτι ἀναγκαῖα. Δυστυχῶς ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν ἡ θέσις τοῦ ἱατροῦ εἶνε δυσχερεστάτη, διότι καὶ μὲν γονεῖς τινεὶ νοήμονες καὶ ἔχοντες πᾶσαν τὴν πίστιν τῷ ἱατρῷ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως ἀφίνουσιν ἐλευθέρου τοῦτον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγγείρησιν, ἀμ' ὡς νομισθὴ ταύτην χρησίμω, πάρεσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐνδείξεις καὶ αἱ εὐνοϊκαὶ περιστάσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμῶς ὑπάρχουσι γονεῖς ἀπλοῖ, καὶ ποτε δὲ καὶ ἀνεπτυγμένοι, οἵτινες ἀνθίστανται εἰς ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγγειρήσεως, τότε τῷ ἱατρῷ ἀπομένει, καταδεικνύοντι τὴν πρόδοον τῆς δύσπνοιας καὶ τὴν ἐντὺς ὀλίγου ἀπώλειαν τοῦ παιδὸς, νὰ δυναθῇ νὰ πείτῃ τοὺς οἰκείους, ὅτι τὴν μόνην καλὴν ἔκβασιν μόνον ἡ τραχειοτομία δύναται νὰ ἐπιναφέρῃ.

Τίνες εἰσὶν αἱ ἐνδείξεις πρὸς τραχειοτόμησιν; Ἡ τραχειοτομία εἶστι ἐγγείρησις σκοπὸν ἔχουσα τὴν δημιουργήσιν νέας ὁδοῦ τεχνητῆς πρὸς δίοδον τοῦ ἀέρος, ὅταν αἱ ἀνώτεροι φυσικαὶ ὁδοὶ ᾧτι ἀποπερριζωμέναι.

Αὕτη λοιπὸν ἐνδείκνυται εἰς ὕλας ἐκείνας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς εὐρηταὶ μηχανικὰν κώλυμα ἐμποδίζον τὴν δίοδον τοῦ ἀέρος, κώλυμα ἐδράζον εἰς τὸν λάρυγγα καὶ ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν δ' ἀσφυξίας. Πίεσις λοιπὸν ἀβξουσα, δύσπνοια ἐπιστερνική καὶ διαφραγματική, πρόοδος πρὸς πνευμονήν, ὠχρότης τοῦ προσώπου κλπ. εἰσὶν αἱ ἐνδείξεις αἱ ἐπιβάλλουσαι ἡμῖν τὴν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν. Ἐὰν ἐν τῷ σφουη εἴτε πρωτοπαθεῖ εἴτε δευτεροπαθεῖ δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε δύσπνοια, οὔτε πίεσις, εἶνε δῆλον ὅτι πρέπει νὰ ἀποστῶμεν τῆς ἐγγειρήσεως. Κίς τί ὀκ χρησιμώτερη ἢ τραχειοτομία ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ταύταις, ἀρ' οὐ ἡ ἀσφυξία ὀφείλεται οὐχί εἰς τὴν δύσκολον δίοδον τοῦ ἀέρος ἀλλ' εἰς τὴν δηλητηρίασιν τοῦ αἵματος; Ἐὰν πρόκειται περὶ διφθερογόνου νόσου τοξικῆς ἢ γενικευμένης περὶ σφουη ἐπιπλέκοντος τὴν ἱλαρὰν ἢ ὀστρακιδίαν, ἢ ἐγγείρησις ἀντενδείκνυται, καθότι εἴτε ἐγγειρισθῶσιν εἴτε μὴ οἱ μικροὶ ἀσθενεῖς ὑπόκεινται

εἰς θάνατον σχεδὸν βέβαιον. Ἐπειδὴ ἡμῶς ὑπάρχουσι περὶδείγματα ἰσσεως καὶ ἐν ταῖς μᾶλλον ἀπελπιστικαῖς περιστάσεσιν, διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐγγείρησιν, ἐὰν ἡ οἰκογένεια ἀπαιτεῖ τοῦτο, καὶ ἡ δύσπνοια ἀρκετὰ παρωξύνθη, καθότι ἡ ἐγγείρησις οὐδόλωσ τὸ προγνωστικὸν ἐπιβρύνει, καὶ εἶνε τὸ τελευταῖον βοήθημα τὸ προσφερόμενον εἰς τὸν ἀρρωστον ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅσο βραχέα καὶ ἐν ἧ ἡ νόσος οὐδόλωσ ἀντενδείκνυσιν ἀποκλειστικῶς τὴν ἐγγείρησιν, ἐὰν αὐτὰ ταῦτα τὰ λαρυγγικὰ φαινόμενα ἀπειλοῦσι τὴν ζωὴν. (ἐκκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΝΑΙΟΡΡΑΦΙΑΣ.

ὑπὸ Ν. ΗΉσση (ἐν Παρισίοις).

Ἐν τινι τῶν τελευταίων μου ἐπιστολῶν ἐγράφον ὑμῖν ὅτι ἤθελον προσωπῶς δῶσαι ὑμῖν σύντομον ἀνάλυσιν τῆς ἐφαρμογῆς νεωτέρων μεθόδων τῆς περιναϊορραφίας, ἐγγειρήσεως ἀναγομένης μᾶλλον εἰς τὴν μαιευτικὴν κατὰ εἰς τὴν ἰδίως γυναικολογικὴν, ὡς λίαν δικαίως ὁ ἱατρὸς κ. Doléris ὑπεστήριξεν ἐσχάτως ἐν τῇ Μαιευτικῇ καὶ Γυναικολογικῇ ἐνταῦθα ἐταιρεία. Τὴν ὑπόθεσίν μου λοιπὸν ἐκείνην ἐκπληρῶν σήμερον δίδω ὑμῖν ἐρεξῆς σύντομον ἀνάλυσιν δύο ἰδίως μεθόδων περιναϊορραφίας, τῆς κελουμένης ἐνταῦθα γερμανικῆς, ἐπιανεθείσης καὶ μετὰ πλείστης ἀφαιρέσεως ἐπιτυχίας ἐν τῇ ἐνταῦθα μαιευτικῇ κλινικῇ κατὰ τοῦ κ. Doléris, καὶ τῆς τοῦ Bammel καὶ Gaillard Thomas, ἣν δις εἶδον μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας ἐκτελεσθεῖσαν κατὰ τοῦ ὑψηλοῦ κ. Kirmisson.

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι τὸ ἀρκούντως εὐρὸ τῆς περιναϊορραφίας ζήτημα δὲν ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν κυρίαν ἐγγείρησιν ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς τυχύτη συμπληρωματικὰς περιστάσεις, ἐν αἷς οὐ μικρὰν κατέχει θέσιν καὶ ἡ ἐρευνα τῆς καταλληλότητος τοῦ χρόνου καθ' ὃν δέον νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη.

Ἰλιγγιξ τῆ ἀλήθειᾳ καὶ ἀποθαυμάσεται ἐνώπιον τῆς πληθύος τῶν ἀντιπρακτικῶν ἰδεῶν ὁ ἀνατρέχων εἰς τὰς ἀπείρους παρατηρήσεις καὶ τὰ ὕλας ἀντιπρακτικὰ πολλὰκις στατιστικὰ ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων πρακτικῶν ἱατρῶν ὅπως σχηματίζει σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος. Ὁ μὲν λέγει ὅτι ὁ χειρουργὸς πρέπει ν' ἀναμείνῃ τέσσαρας ἕως εἰς μῆνας μετὰ τὸν τοκετὸν ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν ἐγγείρησιν, καὶ φέρει σειράν στατιστικῶν ἀποτελεσμάτων, ὁ δὲ χωρὶς νὰ ὑστερῇ κατὰ τὰ ἐπιχειρήματα, δισχυρίζεται τοῦναντίον ὅτι πρέπει εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν βλάβην νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ περιναϊορραφία. Ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια καὶ ποῖαν πρέπει νὰ τηρῇ ὁδὸν ὁ πρακτικὸς ἱατρὸς περιστάσεως δοθείσης;

ἀνεγράφομεν, ἤτοι ἡ κελουμένη γερμανικὴ μέθοδος, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Doléris πρὸ πάντων ἐπαινουμένη καὶ μετὰ πλείστης ὕψους ἐπιτυχίας ἐφαρμοσθεῖσα, καὶ ἡ τῶν Emmet καὶ Gaillard Thomas, ἧτις οὐκ ὀλίγας ὑπέστη τροποποιήσεις, καὶ ἡ ἢ περιγραφὴ εὐρήσεται ἐν τῇ κλινικῇ πραγματείᾳ τῶν γυναικείων νοσημάτων ὑπὸ Gaillard Thomas (G. Thomas Traité clinique des maladies des femmes. Trad. française 1879 p. 114). Τὴν γνώμην δὲ ἡμῶν ταύτην ἀναφορικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ἐγγεῖρηται ἐπικυροῦ καὶ ἡ δικηήμεξις τοῦ γηραιοῦ, πλὴν νεζίζοντος τὴν νεοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ σοφοῦ διδασκαλίου τῆς χειρουργικῆς, κ. Verneuil ἐν πλήρει συνιδρύσει τῆς χειρουργικῆς ἐπιχειρήσεως. Διότι ὁ πολυταίριος καθολικὸς μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εἰλικρινείας δὲν εἰδίστας καὶ ὁμολογήσῃ ὅτι, καίτοι ἔχων ἰδίαν μέθοδον περινεοτομίας, δι' ἣς λίαν εὐχάριστα ἐπέτυχεν ἀποτελέσματα, ἡ μέθοδος τῶν Emmet καὶ G. Thomas, ἧς τὴν ἐφαρμογὴν ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ κ. Kimbison, τοσοῦτον ἔθελξεν αὐτὸν διὰ τὴν ἀπλότητά, τὸ εὐκόλον καὶ τὸ ἀποτελεσματικὸν αὐτῆς, ὥστε περικτεῖται τῆς ἰδίας αὐτοῦ μεθόδου ὅπου, παραδεχθῆ τὴν νεωτέρην αὐτῆς συνάδελφον.

Τούτων τεθέντων ἴδωμεν ἐν συνόψει τὰ ἀφορῶντα τὰς περὶ ὧν ἡμῖν ὁ λόγος δύο μεθόδους περινεοτομίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΤΙΜΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ὑπὸ ὕγειονόμην ἔπισημν

καὶ ἰδίως τοῦ ὕδατος τῶν Ἀθηνῶν ἐν Ἀττικῇ.

ΥΠΟ Α. Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ ΚΑΙ Μ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΝΗ

(Συνέχαι. ἕνα σελ. 198).

Γ'. *Θερμοκρασία.* Ὁ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας τῶν πηγῶν τῆς αὐτῆς γεωλογικῆς διαστρώσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὀκλίσεως ὕψους εἶναι σχεδὸν πάντοτε ὁ αὐτός ὅθεν δηλοῖ ἐν τῶν προτέρων πᾶσα πηγὴ τινὸς περὶέλευσιν ἀπὸ τοῦ κενόρου τούτου εἴτε ἐπιδρῶντι αἰτία ἐξωτερικῆ εἴτε ὅτι πηγάζει ἐκ μείζονος τῶν λοιπῶν βῆθους. Πηγαὶ ἐκ βῆθους ὁποσοῦν σημαντικοῦ ἔχουσι κατὰ πᾶσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους τὴν αὐτὴν σταθερὰν θερμοκρασίαν, ταλαντώσεις δὲ ταύτης ἀποδεικνύουσι μετὰ θετικότητος ὅτι ἀνακλιζόμεται ἐγγὺς τῆς ἐπιφανείας, ὑπόκεινται ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν αἰτίων καὶ τῶν τροποποιήσεων τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Ἡ σταθε-

ρότης τῆς θερμοκρασίας πηγῆς τινος δικαιῶς τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ αἱ μεταξὺ τῶν διακελυμένων ἐν τῇ ὕδατι οὐσιῶν ὑφιστάμεναι χημικαὶ σχέσεις διαμένουσι σταθεραί.

Πηγῶν ὕδωρ πότιμον, εὐφραυντικὸν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιρροῶν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἀνεξάρτητον, δέον καὶ ἐν ὥρᾳ θεροῦς καὶ μὴ δεικνύη ἑνωτέρην τῶν 10 — 13° C. θερμοκρασίαν.

Τοιοῦτο ὕδωρ εἶναι τὸ τῶν πηγῶν τῆς Πάρνηθος τοῦ Προφήτου Ἠλία εἰς ὕψος 770 μέτρων (κατὰ Σεπτέμβριον 1885 11,9°), τοῦ Κοκοῦρδινεῖς ὕψος 850 μέτρων (12,2°), τοῦ Γασούτη ὕψος 761 μέτρ. (13,1°), τὸ δὲ τοῦ Κεφαλαρίου τῆς Κηφισίας ὑπερ προφανῶς εἶναι πράγματι πηγαῖον καὶ οὐκ ἰσχυρὸν ἐν Κηφισίᾳ περισυνέγκματι τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν στρώματος, ἔχει μὲν λίαν σταθερὰν θερμοκρασίαν, οὗτος τῆς ἐτησίως διαφορᾶς μεταξὺ τῆς μεγίστης καὶ ἐλαχίστης θερμοκρασίας μόλις 0,9°, ἀλλ' ἡ ἐτησίως θερμοκρασία αὐτοῦ εἶναι κατὰ 1,850 ἑνωτέρω τῆς μέσης θερμοκρασίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τῆς Κηφισίας, ὡς παρατήρησεν ὁ ἀστρονόμος Ἰούλιος Σμίτ διὸ δικαίως ὑποτίθεται ὅτι ἡ πηγὴ αὕτη ἀνακλιζεῖ ἐκ πολλῆ μείζονος βῆθους. Κατὰ Ἰούλιον 1885 ἡ θερμοκρασία τοῦ Κεφαλαρίου ἦτο 18,40, κατ' Αὐγούστου 18,50, κατὰ Σεπτέμβριον 18,40. Ἡ θερμοκρασία τῆς πηγῆς τοῦ Σπηλαίου τῶν Ἀδαμῶν ἦτο τὴν 25 Ἰουλίου 1885 170 (θερμ. ἀέρος = 27°), τὴν 7 Αὐγούστου 170 (ἀήρ = 30°), τὴν δὲ 18 Αὐγούστου 13,10 (ἀήρ 35,50).

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς θερμοκρασίας γίνεται δι' ἀκριβοῦς θερμομέτρου, ἀηρημένου εἰς δέκατα βαθμῶν Κελσίου καὶ ἐπαληθευμένου πρὸ ἐκάστης σειρᾶς παρατηρήσεων δι' ἐνθέσεως εἰς πύγον τηρόμενον καὶ εἰς τοῦ ἀτμοῦ ζέοντος ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ δι' ἀναγωγῆς τῶν εὐρεθέντων βαθμῶν εἰς τοῦ ἐπαληθευθέντος. Βαθέσαντες ἐπὶ 5 — 6 λεπτὰ ὥρας τὸ θερμομέτρον ἐν τόπῳ σκιερῷ εἰς τὴν ἀέρα καὶ σημειώσαντες τὴν θερμοκρασίαν αὐτοῦ, ἐμβυπτίζομεν εἰς αὐτὸ, εὐρισκόμενον ἐντὸς ποτηρίου ὑαλίνου χωρητικότητος ἐνὸς λίτρου, ἐπὶ ἴσον χρονικὸν διάστημα βαθέως εἰς τὸ ὕδωρ, ἢ κρατοῦμεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐκρέουσαν ἐκτὶνα τοῦ ὕδατος, πλησιάζομεν κατῆπιν τὸ πάντοτε ἐν τῷ ποτηρίῳ διατελοῦν θερμομέτρον εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ ἀναγινώσκωμεν τὸν βαθμῶν. Σημειοῦμεν δὲ τὸν μέσον ὄρον τριῶν τοῦλάχιστον τοιούτων παρατηρήσεων.

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆν ἀναλύσεως τοῦ ὕδατος Ἀδαμῶν.

Ἐν λίτρῳ ὕδατος περιέχει:	Ἰσθμ. Ἰσθμινόν.	Ἰσθμ. Ἀδαμῶν	Ἰσθμ. Δεξιαμ. Ἀθηνῶν	
	Μέγιστοι ἀνεκτοὶ ὄροι.	1885.	1883	1885
Στερεὸν ὑπόλειμμα ἑξατμίσεως	500,0 χιλιοστόγρ.	502,7	347,0	395,5
Ἀμμωνίαν	—	—	—	—
Νιτρῶδες ὄξύ	—	—	—	—
Χλωρίον	35,5	85,5	68,34	84,5
Νιτρικὸν ὄξύ	27,0	3,0	2,07	4,0
Θεικὸν ὄξύ	40,0	13,3	11,3	15,5
Ἀσβεστον	180,0	104,25	101,8	121,8
Μαγνησίαν	40,0	21,6	22,0	23,8
Ὀργανικὰς οὐσίας ἀζωτούχους	—	—	—	—
Ὀργ. οὐσίας φυτικὰς ἐν ἑλλαίς λέξεσι κατὰστρέφονται ὑπὸ 10 χιλιοστογράμ. ὑπερμαγγανικ. καλίου αἰ ἐνοπάρχουσαι ἐντός χιλιοστογράμ. ὕδατος	1000000	1582280	2245070	120580
Σκληρότης ὀλική	18,0	19,12	—	—
» παροδική	13,0	18,20	—	—
» μόνιμος	5,0	0,92	—	—
Φυσικαὶ ιδιότητες	θερμ. 10—13 ⁰	17, ⁰ (ἀήρ 30 ⁰)	18,8 ⁰ (ἀήρ 30 ⁰)	17,5 ⁰ (ἀήρ 26 ⁰)
	ἄχρουν διαυγές ἄνοσμον	ἄχρουν διαυγές ἄνοσμον	ἄχρουν ὁλοκρῶν ἄνοσμον	ἄχρουν ὁλοκρῶν ἄνοσμον
Μικροσκοπ. ἐξέτασις	Ἀπουσία φυτικῶν καὶ ζωικῶν ὀργανισμῶν	κρύσταλλοι	κρύσταλλοι καὶ σπέρματα ἄνοσμων φύσεως.	

Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ συνόλου τῶν διαλελυμένων στερεῶν οὐτιῶν ἐν τῷ ὕδατι τῶν Ἀδαμῶν προκύπτει ἐκ τῶν περισσοτέρων διαλυθῆναι κῶν ὀλέτων ἀπὸ σελίου καὶ μαγνησίου, ἃ ἐνέχει, τὰ ὅποια προσελήφθησαν ἐκ τοῦ μακρῶδους ἐδάφους, δι' οὗ τὸ ὕδωρ διήλθε καὶ ἐν τῷ διεμεινεν. Οὕτε ἡ ὑπερβολικὴ ἀναλογία τοῦ χλωρίου, ἔπερ ἐνταῦθα δὲν πρὸ ἤλθε βεβηλῶς ἐκ μολύσεως τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ζωικῶν ἐκκρίσεων, ἔχει σημεῖον τινὰ ἀνοργανικὴν καὶ οὐδὲν μείον τῆν ἐξέτασιν τοῦ ὕδατος. Ἴκάν ἐν Ἀπτικῇ ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ ποσοστοῦ τοῦ χλωρίου ὀφείλει νὰ ληφθῇ πολλῶν ἀνώτερος τοῦ διὰ τὰς πηγὰς τῆς ἡπειρω-

τικῆς Εὐρώπης παραδεδομένου, τοῦτο ὀφείλεται ἰδίως, καὶ ἃ πολλὰς ἀπεδείχθη, εἰς τὴν γειτνίασιν τῆς ἠκλάσεως καὶ εἰς τὴν διαπότισιν τοῦ ἐδάφους, μέχρι τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων ὑπὸ ἠκλάσεως ἄλλοις.

Μία τῶν ἀγνωστότων πηγῶν τῆς Ἀπτικῆς, ἡ Λυκούρεζικ, ἐπὶ τοῦ Πεντακλινοῦ εἰς ὕψος 305 μέτρων ἀναβλύζουσα, ἐνέχει ἀκριβῶς 35,5 χιλιοστόγρ. χλωρίου ἐν τῷ λίτρῳ, δηλ. αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀνώτατον ἀνεκτὸν ὅρον αὐτοῦ. Ἴκάν δὲ βέβαιον ὅτι ἡ ἐφαπεινὴ πολυμορφία συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνταχθῶν συσπῆρσιν τοῦ ἄλλοις εἰς τὰ ὕδατα, ἀφοῦ καὶ τὸ ἐν τῷ ὕδατι τῆς Δεξιαμηνῆς Ἀθηνῶν ποσοστον τοῦ χλωρίου ἠδὲ ἤθη ἀπὸ 68 χιλιοστόγρ. εἰς 84,5. Καὶ αὐτὰ τὰ ὕδατα τῆς Κηφισίας, ἅτινα ὀμολογοῦμενοι δὲν ἀναβλύζουσι μετὰ μακρὸν ὄρον ὑπόγειον, οὕτε διαμῆνουσιν ἐπὶ τοσοῦτον εἰς ἐπαφῆν μετὰ τοῦ ἐδάφους ὡς τὰ εἰς οὐδεμίαν εἰσέτι ὕδραν ἠκάν ἐργασίαν ὑποβληθῆντα ὕδατα τῶν Ἀδαμῶν, δεικνύουσιν ἐφέτος ἀνάλογον ἀξίτησιν τοῦ χλωρίου ἀπὸ 35,4 χιλιοστόγρ. (1884) ἐγένετο τοῦτο 41,4.

Ἐπαταὶ ἐνταῦθα πίναξ συγκριτικῆς τῶν ποσοστῶν τοῦ χλωρίου, τοῦ νιτρῶδους ὀξέος, καὶ τῆς ἀμμωνίας πάντων τῶν ὕδατων τῆς περιφερείας τοῦ κτήματος τῶν Ἀδαμῶν, ὡς ταῦτα προσέκυψαν ἐκ τῶν ἐπὶ τόπου δοκιμασιῶν τῆς 6 Ἰουλίου 1885.

	Θερμοκρ.	Νιτρῶδες ὄξύ	Ἀμμωνία	Χλωρίον
1. Πηγὴ Μαυροειδῆ ποσότης 150 ὀρῶματα ἢ τοὶ 150 κυβικὰ μέτρα εἰς 24 ὄρας.	17,03	—	—	50,7 χιλιοστ. ἐν τῷ λίτρῳ.
2. Κηφισὸς ποταμὸς ἐν Μαυροειδί	19,2	ἔχνη	—	49,92 »
3. Ἄνω Ἀράπης	18,2	ἔχνη	ἔχνη	250,5 »
4. Κάτω »	18,1	» πολλὰ	» πολλὰ	331,3 »
5. Σπηλαιὰ Ἀράπη	17,9	»	—	213,0 »
6. Ρεῦμα Χελιδονοῦς	20,2	»	—	147,9 »
7. Παναγία » ποσότης 42,6 κυβ. μέτρων εἰς 24 ὄρας.	17,8	—	—	147,9 »
8. Σπηλαιὰ (Πηγὴ) Ἀδαμῶν 88 κυβ. μ. εἰς 24 ὄρας.	17,0	—	—	85,5 »
9. Καταρράκτης Ἀδαμῶν 399 κ. μ. εἰς 24 ὄρας.	17,2	—	—	95,6 »
10. Φρέαρ Ἀδαμῶν	17,2	—	—	86,6 »
11. Φρέαρ Κοινόστητος Κηφισίας	18,1	—	—	41,4 »
12. Δεξιαμηνῆ Ἀθηνῶν	17,5	—	—	84,5 »

Μετὰ τὰ προεκτεθέντα προκύπτει ὅτι τὰ ὕδατα τῶν Ἀδαμῶν (καὶ ἰδίως τὰ τῶν θέσεων Μαυροειδή, Σπήλαιον Πηγή] Ἀδαμῶν καὶ καταρράκτης Ἀδαμῶν) εἶσι, καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ ἀκαλλιέργητῳ καταστάσει ἐν ἡ διατελοῦσιν, ἀγνὰ καὶ ὑγιεινὰ καὶ ὅτι δύνανται ἄνευ τινὸς ζήμιας καὶ διαχτυθῶσιν εἰς τὸ κεντρικὸν ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν πρὸς ἐπιχρήσασιν τοῦ ὕδατος αὐτῆς.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Μονάχῳ). (Συνέχεια. ὅρα σελ. 185).

Ἄρρωστος 6.— Ἐμφραξίς τῆς βασικῆς ἀρτηρίας.— Ἐρυθρὰ μελάγχρωσις τοῦ δεξιοῦ γόνατος τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς τοῦ Βαρολίου γαστρῆς.— Ὁ ἄρρωστος οὗτος 41 ἐτῶν, ἀλωθεὶς ἀφ᾽ ἡλικίας ὑπὸ σταροειδῆς κατῆρας χαμαὶ, ἄνευ ἀπωλείας τῆς διανοίας, ἀνεργεῖται δὲ μόνος, κατέπεσεν ἐκ νέου, δι' ὃ καὶ μετεφέρθη οὐκ ἄνευ, καὶ μετὰ 8 ἡμέρας εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου εὐρέθην παρουσιάζων τὰ ἑξῆς:

Τὸ ἀριστερὸν τοῦ σώματος ἦν ἐντελῶς περὶλυτον, ἡ γλώσσα ἐπέκειτο ἀριστερᾷ, ὡς ἀριστερῶς ὀρθοκλινῶς πρὸς τὰ ἔξω, τὸ ἀριστερὸν ἄνω βλέφαρον ὀλίγον προπεπτωχὸς, ἡ ἀριστερὰ κόρη διευρυσιμένη, ἡ δὲ διάνοια ἐλευθέρη, ἀλλ' ἡ λαλιὰ ἀκτάληπτος· οὐκ ἀκούτικα, δυσκοιλιότης· τὸ δὲ δέρμα ἦν θερμὸν, ἰσροῦν, ὁ σφυγμὸς συγχρῆς, ἡ ἀναπνοὴ δυσχερής, καὶ τρεῖς ἡμέρας ὕστερον θάνατος ἐκ πνευμονικοῦ οἰδήματος.

Ἐν δὲ τῇ νεκροψίᾳ οἷον τὸ κόλπρον καὶ αἱ ἐγκεφαλικαὶ ρλέθες πλήρεις αἵματος, ὁ ἀρχαιοειδῆς ὀλίγον ἀμικρῆς, καὶ ὑπὸ αὐτὸν ὀλίγος ὄρρος, ἡ δὲ βασικὴ ἀρτηρία ἀμέσως ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ἦν πεπληρωμένη μέχρι 1", ἕνεκα τῆς κίτρινοερυθρῆς χροιάς καὶ τῆς ἐξογκώσεως αὐτῆς μεγίστη ἀντίθεσιν πρὸς τὰς λοιπὰς τῆς βίας πηλατυσιμένης ἀρτηρίας περὶέχουσα ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἡ δεξιὰ καρωτὶς κατὰ τὸ ἐπίπετον πρόσφατόν τινα οὐχὶ συγκεκολλημένον θρόμβιον περιεῖχεν· ὁ δὲ σιωλὴν αὐτῆς τῆς βασικῆς ἦν, ἕνεκα ἀποθέσεως στελεθῶν στερεοῦ ἰνώδους, χωνοειδοῦς ἐστενωμένου, καὶ ὑπὸ τινος ὠχροερύθρου, χαλαροῦ, περίπου 1|2" τὸ μήκος, ἰνώδους θρόμβου ἐμπεφυγμένου· αὐτὸθεν δ' ἐξήρχετο δεξιὰ καὶ μικρὰ τις, ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ὡσπύτως πεπληρωμένη καὶ ἐμπεφυγμένη ἀρτηρία. Ἡ δὲ Βαρολίου γαστρῆς, εἰς τὸ πρόσθιον αὐτῆς μέρος μέχρι τοῦ τρίτου μέρους τοῦ βλάθους αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἐγκεφάλου γόνα, εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς βλάθους αὐτοῦ, ἦσαν εἰς ἐρυθρωπὸν χυλὸν μεταβεβλημένα. Ἐν δὲ τοῖς πνεύμοσιν ὑπῆρχεν ὀρρώδης διεήθησις, εἰς δὲ τὸ πλάγιόν κα-

τώτερον χεῖλος τοῦ δεξιοῦ αἰμακτῆρᾷ ἔμφραξις. Καὶ ἡ μὲν καρδία μετὰ τῶν ἀγγείων εἶχεν κατὰ φύσιν, τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἦν ἀξίον σημειώσεως.

Ἰδιαζόντως σπουδαῖα φαίνονται ἐνταῦθα ὡς πρὸς τὴν φυσιολογίαν τοῦ ἐγκεφάλου ἢ ἐντελῆς τήρησις τῆς διανοίας, ἢ κατ' ἐπαπόληψιν σκιστοειδῆ ἐν ἀρχῇ τῆς παθώσεως, ἢ μεγάλῃ τῆς προκλύσεως ἐπέκτασις ἐν σμικρᾷ νοσηρᾷ τοῦ ἐγκεφάλου ἐστίασι, καὶ ἡ γειννίκια ταύτης εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ δεξιοῦ κινητικοῦ τοῦ ὀρθοκλινικοῦ νεύρου ἐν συγχρόνῳ προκλύσει τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἄρρωστος 7.— Στάσις αἱμοκυττάρων ἐν τοῖς τριχοειθεῖσιν ἀγγείοις τοῦ ἐγκεφάλου.— Ἄνθρωπος 60 ἐτῶν περίπου, ὑποστὰς πρότερον βλεννόρροικον μετὰ στενωπῆος τῆς οὐρήθρας, ὑπεβλήθη εἰς τὴν δι' ὑδραργύρου μετὰ πτυελισμοῦ Θεραπείαν, κατ' ἣν προδοικὸς ἀνσάφια ὑδρῶς ἀνεφάνη. Πρὸ μηνῶν δὲ νῦν ὑφίστατο μὴ ὑπήκουσάν τινα τοῦ ἐπιπεφυκότος ἀμφοτέρων τῶν ὀρθοκλινῶν ὑπεραιμῆν, ὅτε αἰφνης προκλύσει τοῦ δεξιοῦ ἡμίσεος τοῦ σώματος ἐπέληθε. Τρεῖς αἰμακτῆρᾷ ἐπὶ τοῦ ἀγένοος σικώτι ἐπήνεγκον ταχέως ἀνακούφισιν, τὸ δ' ἐξαχθὲν αἷμα παρουσίαζε μὲν τὴν κατὰ φύσιν χροίαν, ἀλλ' ἐν ἡρεμίᾳ μένον καθίστατο μᾶλλον μελανὸν καὶ λίαν γλοιώδες, ὡστα λίαν βραδέως ἐκ τοῦ ἀγγείου ἐξέχεστο· ὑπὸ δὲ τὸ μικροσκοπίον τὰ μὲν ἐρυθρὰ αἱμοκύτταρα παρουσιάζοντο λίαν ἀνωμάλως διαβεβρωμένα, καὶ συνανοῦντο στενωπῶς ἐν εἴδει χρηματοκυλίνδρων καὶ μεγάλων βέλων ἐπ' ἀλλήλα, ὡς δ' ἀριθμὸς τῶν λευκοκυττάρων ἦν σχεδὸν ἕσος τῶν ἐρυθρῶν· τὰ οὖρα ἦσαν λευκομακτούχα. Ἐὰ δὲ τῆς προκλύσεως φαινόμενα ἐξέλειπον καὶ ἐπανήρχοντο κατὰ διαλείψεις, καὶ τέλος κατέστησαν ἔμμονα μετὰ τινος τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν ἐλαττώσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἀντικατάστασιν πάσης ἀτονωτικῆς διὰ τωνακῆς Θεραπείας ἐπέληθε τάχιστα βελτίωσις.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ μὲν τῶν νεφρῶν πάθησις εἶνε ἀναμφισβήτως ἀπύρροικα τῆς βλεννορροϊκῆς στενωπῆος τῆς οὐρήθρας, ἢ δ' ὑδραργυρῆσις ἐπέφερεν ὁσημέρην ὁμοίαν τινα τῇ λευκαίμῃ κατὰστάσει τοῦ αἵματος, μετὰ ταρὰ φύσιν αὐξήσεως τῶν στερεῶν συστατικῶν μορίων καὶ γλοιώδους καταστάσεως αὐτοῦ, ἐξ οὗ οὐχὶ μόνον χροία τοῦ αἵματος στάσις εἰς τὸ τοῦ ἐπιπεφυκότος τριχοειδοῦ καὶ ἄλλας βλεννομεμβράνας, ἀλλὰ συνάμα λίαν πιθανῶς ἐν ἀρχῇ μὲν καὶ προδοικῇ τῇ, βράδιον δὲ ἔμμονος τῶν μικρῶν ἀρτηριῶδων κλωνίων τοῦ ἐγκεφάλου ἔμφραξις, ἐξ ἧς ἡμιπληγία, ἐπέληθεν. Αὕτη δὲ ἡ τοῦ αἵματος κατὰστάσις ὡς ἐμβόλωσις τῶν ἐγκεφαλ. ἀρτηριῶν ὑπὸ τῶν συγκεκολλημένων αἱμοκυττάρων θεωρητέα.

Ἄρρωστος 8.— Πύου ἐν τῇ δεξιᾷ εἰλεακῇ ἀρτηρίᾳ, ἔμφραξις αὐτῆς. Ἀνεύρηγμα τῆς ἀριστερᾷ διὰ θρόμβιον αἵματος ἐμπεφυγμένης.— Παις 11 ἐτῶν ὑφίστατο πλανητικῶς τῶν μελῶν καὶ τῆς καρδιακῆς γλώφας ὀδύνας, ὧν τὰς τελευταίας εἰς τύψιν παρ' ἄλλου παιδοῦ ἀπέδιδε.

Και άριστερά μὲν ποῦ; και χεῖρ τατέστησαν οἰδηματώδη, ἡ δὲ ράχη, και κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν, ἡ κατὰ τὴν σύροδόχον κύστιν ὑπογαστρ. χώρα, ὀδονηρά· τὴν 7 ἡμέραν ἀνεφάνη σφοδρὸς συνεχῆς πυρετὸς μετὰ ἰσχυροῦ συστολικοῦ φυσήματος ὑπεράνω τῆς ἀριστερᾶς καρδ. κοιλίας. Αἰ δὲ κοιλικαὶ ὀδύναι, αἱ ὁ παῖς ὡσαύτως εἰς τύψιν ἐπὶ τῆς ὑπογαστρ. χώρας ἀπέδιδε, και ὁ πυρετὸς ἐπέμενον, τὰ κάτω ἄκρα ἐγένοντο ψυχρά, και ἀφνης ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος, ὅστις, ὡς ἐκ τῆς νεκροψίης καταδείχθη, ἦν διαρρήξις τῆς ἀορτῆς κατὰ τὴν διατομὴν αὐτῆς ἀπότοκος.

Κύριον δὲ δηλαδὴ ὅτι δεξιόθεν μὲν ὑπῆρχεν ἀπόστημα τοῦ τοῦ ψαῖ; περιβάλλοντος πιμελοκυτταρώδους ἰστοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε διαβρώσει τὸν τοῖχον τῆς δεξιᾶς εἰλεακῆς ἀρτηρίας, και ἐκ τοῦ ὁποῖου εἰσῆλθεν ἐν ταύτῃ πύον, ὑρόμβωσιν και ἐμφράξιν αὐτῆς παραγωγόν· ἡ δὲ ἀριστερὰ εἰλεακὴ ἀρτηρία ἦν ἀνευρυσματοειδῶς διευρυμένη και ὑπὸ ὑρόμβων ἐμπεφραγμένη, σὺν δὲ και ἡ ἀορτὴ ἦν ὁμοίως κατὰ τὴν διχοτομὴν αὐτῆς ἀνευρυσμένη, ἐξ οὗ και διαρρήξις, ὡς και ἡ κάτω κοιλία φλέψι ἱκανῶς διαβεβρωμένη. Ἐπὶ τῶν δὲ τούτων παρατηρήθησαν και πρόσφατος ἐνδοκαρδίτις ἀπόστημα τι ἐν τῇ σπληνὶ και ἐξόγκωσις τοῦ δεξινοῦ ὄρχεως, ἡτις ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποστήματος ἐπὶ τῆς σπερματικῆς φλεβῆς πίεσεως πιθανῶς ἐγένετο, ἅμα δὲ και διεύρυνσις τῶν οὐρητήρων, ἡ ὁποία βεβαίως ἐκ παρεμποδίσεως τῆς ἐκκρίσεως τῶν ἐκ τῶν νεφρῶν ἀποκρινομένων οὕρων ἐξηματίσθη.

Ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐν τῇ νεκροψίᾳ παρατηρηθέντων και ἐκ τῶν καταμαρτυρουμένων αἰτιῶν φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν κατὰ τὴν ψυχρὴν χώραν ἀπόστημα και τὸ ἀνεύρυσμα εἰσὶ τραυματικῆς φύσεως ἔγκονα, ὡς τοῦτο πολλάκις παρατηρήθη· τὰ δὲ τοῦ ψευδορυματισμοῦ φαινόμενα εἰσὶ μᾶλλον πυαιμικῆς καταστάσεως ἀπότοκα, καθόσον, τῆς μετὰ τῆς ἀρτηρίας συγγωνίας τοῦ ἀποστήματος ἀριδήλου οὔσης, φαίνεται ὅτι τὸ πύον, πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ὑρόμβωσεως και ἐμφράξεως αὐτῆς, μεταβάν εἰς τὴν κυκλοφορίαν, παρήγαγε πυαιμίν, πιθανῶς δὲ και τὸ οἶδημα τῆς χειρὸς και ποδός, τὸ σπληνικὸν ἀπόστημα και τὴν ἐνδοκαρδίτιδα. (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPHOS-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον και Ἰτέρον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον και Μαγγανῆσιον.

Τονικὰ, Κινίνην και Στρυχνίνην. Και τὸ ζωϊκὸν θαλασσινὸν συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρίαν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, και οὐδὲν ἐπιγίνεται κκκὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκτεθήσεται ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ και Ἀγγλίᾳ δ.κ. τὸ ἀνίστασθαι τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος και ἐτέρων τῶν ἀνεκνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤτανδὲ ὠφελεῖ και κατὰ ποιητῶν νευρικῶν νόσων, ὡς και κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονικὰς και Θεραπευτικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπενέρονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἡ περιπτώσις ἐνδείκνυται ἡ τῆς ἐνευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ῥυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν και μετὰ τῶν Θεραπευτικῶν οὐσιῶν μεταβάνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ και κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν και ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐπίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Κ. Ὀλυμπίου. Πᾶσα πρὸς τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζόμενη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

—HO R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ και ἐν Βιέννῃ

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ Θεραπευτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπου και τῶν νεύριον. Οὐδόλω; διεγείρει πεπτομένη και ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀναχομένων, προς δὲ κέκτηται γαστρίαν λίαν εὐάριστον ἀπὸ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, και ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς και ἐν τοῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. και Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλιηνοῦ και τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πραγματικὴν φαρμακοποιῶν,
Διαλαμβάνουσιν

Περὶληψὶν ἀπαστῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, δμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικῶν ἐγκόλπιον, ἀπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ HORVAULD.

*Ἐκδοσις 10ῆ ἐντολῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῇ κειμένῳ. Ἐνὲν ὀνομαστολογία.

Εὐρίσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY Karakouy Deirneen Han.

*Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ κινήσει εἰς τὰ ἐν Κιβύρωπῃ καταστήματα τοὺς καλλιετέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλους ἐξ Ἑβρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

A. D. Γεωργιαντᾶ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 28²⁸ πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέξ.—Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Cernes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.
Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4.fr.

D'ESPINE ET PICOY. — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδίων. — Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ **Κ. ΚΑΥΡΙΑΖΙΣΤΟΥ** μετὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ πλήρους θεραπευτικοῦ ἐγκολπίου ἐν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 16.